

Чаро Худованд моро офарида аст?

[Тоҷикӣ – Tajiki – طاجيکيّه]

Нависанда: Абдусатори Ҳақназар

2014 - 1435

IslamHouse.com

لماذا خلقنا الله؟

«باللغة الطاجيكية»

تأليف: عبد الستار حقنظر

2014 - 1435

IslamHouse.com

Чаро Худованд моро офарида аст?

Аллоҳ таъоло бандагони худро дар ин дунё наофарида аст магар барои ҳикмати бузурге, ҳикмате ки бояд ҳар як бандаи мусалмонаш аз он огоҳ буда ва ҳадафи асосии ҳар як мусалмон дар ин дуён бояд барои бачо овардани он ҳикмат бошад. Аллоҳ таъоло мефармояд:

﴿أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ ﴿١١٥﴾﴾ [المؤمنون]:

[115]

"Оё гумон кардаед ки мо шуморо беҳуда офаридаем, ва инки шумо басуӣ мо боз гардонида намешавед".

Муъминун 115

Яъне: Оё гумон бурдаед ки шуморо беҳуда офаридаем ва шумо басуӣ мо бар намегардед ки бар аъмолатон ҳисобу китобатон кунем? На! Ҳаргиз чунин нест. Балки ҳамаи мо басуӣ Парвардигорамон баргашта ва бар ҳар аъмоле ки дар ин дунё анҷом додаем ҳисобу китоб мешавем. Рӯзе ки номаи аъмоли ҳар банда бар дасташ дода мешавад, мебинад ки ҳар

кори хубу баде ки анҷом дода аст дар он навишта шуда аст, Дар он рӯз дар ҳайрат монда мегуяд:

﴿... وَيَقُولُونَ يَا وَيْلَتَنَا مَا لِهَذَا الْكِتَابِ لَا يُغَادِرُ صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً إِلَّا أَحْصَاهَا وَوَجَدُوا مَا عَمِلُوا حَاضِرًا وَلَا يَظْلِمُ رَبُّكَ أَحَدًا﴾ [الكهف: ٤٩]

"Ва мегуянд: Эй вой бар мо, ин чи номае аст, ки ҳеҷ хурду калонро нагузошта аст, магар инки онро ба ҳисоб оварда аст, ва ончиро ки карда буданд ҳозир мебинанд, ва Парвардигори ту ҳеҷ касеро зулм намекунад".

Каҳф 49

Ин номае аст, ки ҳеҷ гуноҳи хурду калонро нагузошта аст, магар инки онро дар бар гирифта аст. Ва ин дар бораи гунаҳгороне аст, ки гирифтори гуноҳони калон шуда ва аз он тавба накарданд ва онҳо гуноҳони хурди худро низ дар номаи аъмолашон мебинанд. Аммо касоне ки аз гуноҳони калон дури мекунанд, мебинанд ки гуноҳони хурдашон аз номаи аъмолашон тоза шуда аст.

Аллоҳ таъоло дар сураи зориёт мақсад аз офаридани моро баён карда мефармояд:

﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ﴿٥٦﴾﴾ [الذاريات: ٥٦]

"Ва чину инсро наофаридаам магар барои онки манро ибодат кунанд".

Зориёт 56

Дар забони араби ибодат ба маънои (зиллат ва сархами) мебошад, яъне: Наофаридам чин ва инсро магар барои онки дар пешгоҳи ман сархами ва бандаги кунанд. Уламои аҳли суннат бар онанд ки: "Ибодат: иборат аз шиносои Парвардигор ва ихлос доштан бар Парвардигор дар он шиносои мебошад, барои ҳамин мақсад аз ибодат парастии Парвардигор ва шиносоияш аст".

Тафсири анворул Қуръон (Ҷ 5 \ С 493) .

Ва албатта шиносои Аллоҳ таъоло бо омӯхтани илми шарият ва дини ислом мешавад.

Ва баъд аз ин оят Аллоҳ таъоло мефармояд:

﴿مَا أُرِيدُ مِنْهُمْ مِنْ رِزْقٍ وَمَا أُرِيدُ أَنْ يُطْعَمُوا ﴿٥٧﴾ إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو

الْقُوَّةِ الْمَتِينُ ﴿٥٨﴾﴾ [الذاريات: ٥٧، ٥٨]

"Аз онон (чин ва инс) ҳеҷ ризқе намехоҳам ва намехоҳам ки манро таъом диҳанд, бегумон Аллоҳ таъоло ризқ диҳанда ва дорои қуввати матин аст".

Зориёт 57/58

Яъне: Аллоҳ таъоло аз офариниши онон манфиъатеро барои худ намехоҳад балки Аллоҳ таъоло бениёз ва ризқ диҳандаи бемаҳдудият аст.

Аллоҳ таъоло барои бандагонаш ризқ диҳанда ва меҳрубон аст, агар Ёро яқтову ягона парастиш кунанд, ва инчунин неруманд ва устувор аст барои касоне ки Ёро намепарастанд ва бо Ё дар ибодаташон шарик мегиранд ва онҳоро дар дунё ва охираат сазовори азобаш мегардонад.

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى يَقُولُ: يَا ابْنَ آدَمَ؛ تَفَرَّغْ لِعِبَادَتِي أَمْلاً صَدْرَكَ غِنَىً، وَأَسَدَّ فِقْرَكَ وَإِلَّا نَفَعَلْ مَلَأْتُ صَدْرَكَ شُغْلًا وَلَمْ أَسُدَّ فِقْرَكَ».

قَالَ أَبُو عِيْسَى: هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ. أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ «الْمُسْنَدُ» (٣٥٨/٢).

Аз Абухурайра (р.з) ривоят аст, ки Паёмбари Худо (дуруду саломи Худо бар ӯ бод) гуфт: Аллоҳ

таъоло мегуяд: "Эй фарзанди одам! Барои ибодати ман фориғ шав, синаатро аз тавонгари ва бениёзи пур месозам ва дари фақрро бар рӯят мебандам, Вале агар чунин накуни синаатро аз саргардони пур месозам ва фақрро бар рӯят намебандам".

АбуИсо гуфтанд: Ин ҳадиси ҳасани ғариб аст, ва имом Аҳмад онро дар Муснад (2\358) ривоят кардааст.

Аллоҳ таъоло одамизодро ақл дод, ва барояшон Паёмбарон фиристонд, ва китобҳо нозил кард, Пас агар пайдоиши инсон бе ҳикмат мебуд, инчунин фиристондани Паёмбарон ва нозил кардани китобҳои осмониҳам бе ҳикмат мешуд. Лекин ҳаргиз инчунин нест. Балки Аллоҳ таъоло Паёмбаронро фиристонд то бандагони Худоро ба парастии ӯ даъват карда ва аз шарик гирифтанд бо Ӯ дар ибодат манъашон кунанд. Аллоҳ таъоло мефармояд:

﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ ۗ﴾

[النحل: ٣٦]

"Ҳар ойна дар миёни ҳар уммате Паёмбаре фиристодем ки Худовандро бипарастед ва аз тоғут бипарҳезед".

Наҳл 36

Тоғут: Касеро мегуянд ки ба ғайр аз Аллоҳ таъоло ибодат карда шавад ва ӯ аз он ибодат рози бошад. Ба монанди Фиръавн ки уро ибодат мекарданд ва ӯ рози буд, балки даъвои Худои мекард, Пас ӯ аз чумлаи тоғутҳо мебошад.

Аммо ҳазрати Исо (ъ) ки насоро ӯро ба ғайр аз Аллоҳ мепарастанд дар ҳоле ки ӯ аз парастишашон розӣ нест ва қавмашро меғуфт ки танҳо Аллоҳ таъолоро бипарастед.

Инчунин Аллоҳ таъоло Қуръони карим ва дигар китобҳои осмониро барои ҳадафи бузурге нозил кард, то инки мардумро хушдор диҳанд ва ба роҳи ҳақ ва пайрави аз Паёмбаронаш роҳнамои кунанд. Аллоҳ таъоло мефармояд:

﴿تَبَارَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَى عَبْدِهِ لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا ﴿١﴾﴾

[الفرقان: ١]

"Бузург аст он зоте ки бар бандаи худ фурқон нозил кард то барои оламиён хушдор диҳандае бошад".

Фурқон 1

Фурқон: Қуръон аст, ки миёни ҳақ ва ботил ҷудоӣ месозад, ва ҳидоятро аз гумроҳӣ, ҳалолро аз ҳаром барои оламиён баён мекунад.

Пас дар охир ба чунин хулоса мерасем ки Аллоҳ таъоло Паёмбаронро фиристод, ва Қуръонро бо дигар китобҳои осмони нозил кард, то инки инсу ҷинро аз он ҳадафи бузург ки барояш офарида шудаанд огоҳ ва хушдор созад, ки он ибодат ва парастии танҳо Аллоҳ таъоло мебошад.